

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-513/4848

12/11/2012

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 22/10/2012 tarihinde kararlaştırılan "Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

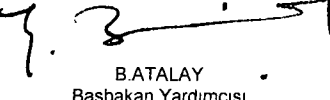
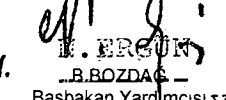
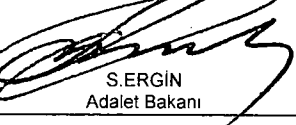
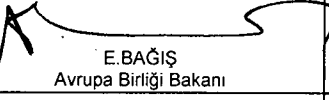
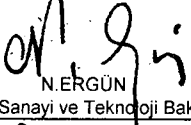
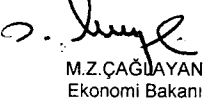
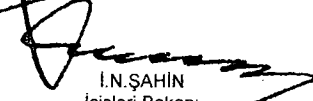
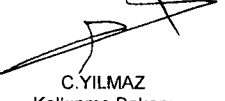
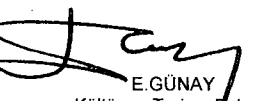
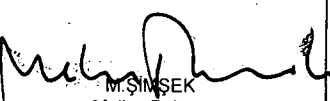
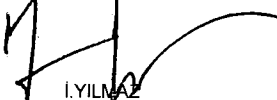
- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T/ 488

MADDE 13- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 F. ÇELİK Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. BATALAY Başbakan Yardımcısı	 N. ERGÜN Başbakan Yardımcısı
 S. ERGİN Adalet Bakanı	 F. SAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BAKRAKTAR Çevre ve Şehircilik Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. KAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 İ. N. ŞAHİN İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 Ö. DİNÇER Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. ERGÖLÜ Orman ve Su İşleri Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı

Dosya No.

B. YILDIRIM
Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

101-513
1458

**CEZA MUHALEMESİ KANUNU İLE CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN
İNFASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 202 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bu madde hükümleri,” ibaresi “Birinci ve ikinci fıkra hükümleri,” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Meramını anlatabilecek ölçüde Türkçe bilen sanık,
a) İddianamenin okunması,
b) Esas hakkındaki mütalâanın verilmesi,
üzerine sözlü savunmasını, kendisini daha iyi ifade edebileceğini beyan ettiği başka bir dilde yapabilir. Bu durumda sanık, savunma yapacağı oturumda tercümanını hazır bulundurmak zorundadır. Bu imkân, yargılamanın sürüncemede bırakılması amacına yönelik olarak kötüye kullanılamaz.”

MADDE 2- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 16 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “üçer aylık” ibaresi “birer yıllık” şeklinde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümleler ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yer alan suçlardan mahkûm olanlardan kapalı ceza infaz kurumuna girdikten sonra gebe kalanlar hakkında bu fıkra hükmü uygulanmaz. Bu kişilerin cezası, ceza infaz kurumlarında kendileri için düzenlenen uygun yerlerde infaz olunur.”

“(5) Maruz kaldığı ağır bir hastalık veya sakatlık nedeniyle ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettiremeyen ve toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayacağı değerlendirilen mahkûmun cezasının infazı, üçüncü fıkra da belirlenen usûle göre iyileşinceye kadar geri bırakılabilir.”

MADDE 3- 5275 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- (1) Kasten işlenen suçlarda üç yıl, taksirle işlenen suçlarda ise beş yıl veya daha az süreli hapis cezalarının infazı, çağrı üzerine gelen hükümlünün istemi üzerine, Cumhuriyet Başsavcılığınca ertelenebilir.

(2) Erteleme, her defasında bir yılı geçmemek üzere, en fazla iki kez uygulanabilir.

(3) Erteleme süresi içinde, hükümlü hakkında kasten işlenen bir suçtan dolayı kamu davası açılması hâlinde, erteleme kararı kaldırılarak ceza derhal infaz olunur.

(4) Birinci fıkra hükmü;

a) Terör suçları, örgüt faaliyetleri çerçevesinde işlenen suçlar ve cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlardan mahkûm olanlar,

b) Mükerrirlere özgü infaz rejimi uygulanmasına karar verilenler,

c) Disiplin veya tazyik hapsine mahkûm olanlar,
hakkında uygulanmaz.

(5) Birinci fıkra da belirtilen hapis cezalarının infazına başlanmış olsa bile, hükümlünün yüksek öğrenimini bitirebilmesi, ana, baba, eş veya çocuklarının ölümü veya bu kişilerin sürekli hastalık veya malûllükleri nedeniyle ailenin ticari faaliyetlerinin yürütülebilmesinin veya tarım topraklarının işlenebilmesinin imkânsız hâle gelmesi veya hükümlünün hastalığının sürekli bir tedaviyi gerektirmesi gibi zorunlu ve çok ivedi hâllerde, Cumhuriyet Başsavcılığınca altı ayı geçmeyen sürelerle hapis cezasının infazına ara verilebilir. Ancak bu ara verme iki defadan fazla olamaz.

(6) Erteleme isteminin kabulü, güvence gösterilmesine veya diğer bir şarta bağlanabilir.”

MADDE 4- 5275 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Kasten işlenen suçlarda üç yıl, taksirle işlenen suçlarda ise beş yıldan fazla hapis cezasının infazı için doğrudan yakalama emri çıkarılır.”

“(3) Adli para cezasından çevrilen hapsin infazında hükümlüye öncelikle çağrı kâğıdı gönderilir.”

MADDE 5- 5275 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(3) Hükümlülere ödül olarak; azamî ziyaret süresi uygulanabileceği gibi tek kişilik odalarda televizyon bulundurma imkânı, takdir belgesi, hediye veya tavsiye mektubu verilebilir. Ayrıca, hükümlülerin sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerden öncelikli olarak ve daha uzun süreli yararlanmaları sağlanabilir.”

“(4) Kapalı ceza infaz kurumlarında bulunan evli hükümlüler, üç ayda bir kez olmak üzere, üç saatten yirmidört saate kadar eşleri ile ceza infaz kurumu personelinin yakın nezareti olmaksızın görüşme yapabilir.

(5) Çocuk hükümlülere, iki ayda bir kez olmak üzere, üç saatten yirmidört saate kadar ana ve babasıyla veya vasisiyle ceza infaz kurumu personelinin yakın nezareti olmaksızın aile görüşmesi yaptırılabilir.

(6) Ödüllendirme sisteminin usûl ve esasları ile bu ödüllerden yararlanmanın kapsam ve şartları, suç türleri dikkate alınarak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 6- 5275 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Nakil” ibaresi “Görevli nezaretinde yapılan nakiller” şeklinde değiştirilmiştir.

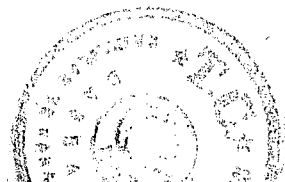
“(3) Çocuk eğitimevlerine nakiller kurum görevlisinin nezaretinde yapılır. Açık ceza infaz kurumlarına nakiller ise kurum görevlisi olmaksızın yapılır. Bu hâlde hükümlünün, aynı il sınırları içinde bulunan ceza infaz kurumları arasındaki nakillerde aynı gün içinde; farklı illerde bulunan ceza infaz kurumları arasındaki nakillerde ise kurum amirinin kırksekiz saati geçmeyecek şekilde belirleyeceği süre içinde, nakledildiği açık ceza infaz kurumuna giriş yapması gerekir.”

MADDE 7- 5275 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Çocuk hükümlüler için ziyaret süresi bir saatten az üç saatten fazla olmamak üzere belirlenir.”

MADDE 8- 5275 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hükümlünün, izin süresi içinde gece konaklaması gerektiği takdirde, kendi evi veya (a) bendinde belirtilen bir yakınının evinde, güvenli görülen başka bir yerde ya da gidilen yerde bulunan kapalı ceza infaz kurumunda kalmasına, güvenlik hususu değerlendirilmek ve gerekli güvenlik tedbirleri alınmak suretiyle, gidilen yerin valisi tarafından karar verilir.”

MADDE 9- 5275 sayılı Kanunun 95 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yılda en çok üç kez olmak üzere her defasında” ibaresi “üç ayda bir,” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 5275 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İkinci ve üçüncü fıkraya göre izin verilen tutuklunun, izin süresi içinde gece konaklaması gerektiği takdirde, kendi evi veya ikinci fıkrada belirtilen bir yakınının evinde, güvenli görülen başka bir yerde ya da gidilen yerde bulunan kapalı ceza infaz kurumunda kalmasına, güvenlik hususu değerlendirilmek ve gerekli güvenlik tedbirleri alınmak suretiyle, gidilen yerin valisi tarafından karar verilir.”

“(5) Dördüncü fıkra ile 94 üncü maddenin ikinci fıkrasının uygulamasına ilişkin usûl ve esaslar Adalet ve İçişleri bakanlıklarınca müştereken hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 11- 5275 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- (1) 105/A maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde ve ikinci fıkrasında belirtilen altı aylık süre şartı 31/12/2015 tarihine kadar uygulanmaz.”

MADDE 12- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

GENEL GEREKÇE

Çağdaş ceza infaz sisteminin temel amacı, hükümlünün sosyalleşmesini teşvik etmek, yeniden suç işlemesini engelleyici etkenleri güçlendirmek, üretken, kanunlara ve toplumsal kurallara saygılı, sorumluluk taşıyan bir yaşam biçimine uyumunu kolaylaştırmak, böylece özel ve genel önlemeyi sağlamak, bireyi ve toplumu suça karşı korumaktır.

Ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin ruh ve beden sağlığını koruyucu ve geliştirici programları uygulamak, hükümlülerin topluma uyum sağlamasına ve toplum hayatına geri dönmelerine önemli derecede yardımcı olmaktadır. Bu süreçte, hükümlüyle beraber kamu görevlileri, toplum ve aile bireylerinin de katkı vermesi; söz konusu amaca yönelik yöntem ve araçlar geliştirilmesi gerekmektedir.

Anayasanın 41 inci maddesinde belirtildiği üzere, Türk toplumunun temelini aile oluşturmaktadır. Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunmasını sağlamak için gerekli önlemleri almak ve örgütleri kurmakla görevlendirilmiştir. 12/9/2010 tarihinde yapılan Halkoylamasıyla kabul edilen 5982 sayılı Kanunla Anayasanın 10 uncu maddesine eklenen hükümde, çocuklar için alınacak tedbirlerin eşitlik ilkesine aykırı sayılmayacağı; 41 inci maddesine eklenen hükümde ise her çocuğun ana ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

Belirtilen amaç ve hükümler doğrultusunda, hükümlülerin aileleriyle belirli sürelerle görüşmesine imkân tanınması için düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Mukayeseli hukukta, Amerika Birleşik Devletlerinin bazı eyaletlerinde, Kanada, Brezilya, İspanya, Fransa, Almanya, Finlandiya, Danimarka, Hollanda, Estonya, Rusya, İsrail, Suudi Arabistan, Meksika, Arjantin, Filipinler, Hindistan ve Pakistan gibi ülkelerde aile görüşmesi uygulaması bulunmaktadır.

Ceza ve infaz hukuku alanında insana değer veren düşüncenin etkinlik kazanması nedeniyle, hapis cezalarının her zaman iyi sonuç vermediği, hükümlünün toplumla bütünleşmesini gerçekleştirmede yeterli etkiyi yapmadığı, infaz rejimlerinde hükümlünün iyileştirilmesini ve topluma yeniden kazandırılmasına imkân sağlayacak iyileştirici değişiklikler yapılması gerektiği ifade edilmektedir.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesince hazırlanan R(87)3 sayılı “Avrupa Cezaevi Kuralları”, tüm hükümlülerin salıverilme sonrası topluma ve aile yaşamına uyumlarının kolaylaştırılmasını, uzun süreli hapis cezasına hükümlü olanların etkili bir sosyal desteği de içeren denetim altında cezalarının yerine getirilmesini ve koşullu salıverilme olanağının bulunmasını, salıverilenlerin toplumdaki yerlerini alabilmeleri için sosyal hizmetler ve diğer kuruluşlarla işbirliği içinde bulunulmasına ilişkin düzenlemelere yer vermiştir.

Belirtilen amaç ve hükümler doğrultusunda, açık ceza infaz kurumunda bulunan ve koşullu salıverilmelerine bir yıldan az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına karar verilebilmesi imkânı getirilmektedir.

Tasarıda, ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı aşamasında uygulamada ortaya çıkan bazı sorunların giderilmesine yönelik hükümlere de yer verilmektedir.

Ayrıca, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda yapılan düzenlemeyle, sanığın sözlü savunmasını kendisini daha iyi ifade edeceğini belirttiği başka bir dilde yapabilmesi imkânı sağlanmaktadır.

Tasarıyla, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda yapılması öngörülen düzenlemelerle, hükümlülerin dış dünyayla daha iyi ilişki kurmaları sağlanmakta ve toplumsal hayata uyum sağlamalarında geçiş süreci öngörülmekte ve sanığın savunmasını daha iyi yapabilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddeyle, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 202 nci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Bu değişiklikle sanık, meramını anlatabilecek ölçüde Türkçe bilmesine rağmen kendisini daha iyi ifade edebileceğini beyan ettiği başka bir dilde savunma yapabilecektir. Sanık, bu imkândan iddianamenin okunması ve esas hakkındaki mütalâanın verilmesi üzerine yapacağı sözlü savunmasında yararlanabilecektir. Ancak, bu imkân, yargılamanın sürüncemede bırakılması amacına yönelik olarak kötüye kullanılamayacaktır. Sanığın, bu imkândan faydalanabilmesi için savunma yapacağı oturumda tercümanını hazır bulundurması gerekmektedir. Öte yandan, 5271 sayılı Kanunun 324 üncü maddesinin beşinci fıkrasında, Türkçe bilmeyen şüpheli, sanık, mağdur veya tanık için görevlendirilen tercümanın giderlerinin Devlet Hazinesince karşılanacağı düzenlenmiştir. Değişiklikle, meramını anlatabilecek ölçüde Türkçe bilmesine rağmen kendisini daha iyi ifade edebileceğini beyan eden sanığın tercümandan bir imkân olarak yararlanması öngörülmüş olup, bu suretle yararlanılmış olan tercümanın giderleri 324 üncü madde kapsamında Devlet tarafından karşılanacak olan giderlerden olmayıp, yapılmış olan giderler sanık tarafından karşılanacaktır.

MADDE 2- Maddeyle, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 16 ncı maddesinde düzenlenen, hapis cezasının infazının hastalık nedeniyle ertelenmesi hâllerine yeni bir erteleme nedeni getirilmektedir.

Yürürlükteki düzenlemeye göre, ceza infaz kurumundaki mahkûmun hastalığı, mahkûmun hayatı için kesin bir tehlike teşkil etmesi durumunda, hapis cezasının infazı iyileşinceye kadar geri bırakılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında yer alan bu düzenlemeye ilave olarak, eklenen beşinci fıkrayla, “ağır bir hastalık veya sakatlık nedeniyle ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettirememe” hâlinde de infazın ertelenebilmesi nedenleri arasına alınmaktadır.

İnfazın geri bırakılabilmesi için, Cumhuriyet başsavcılığınca hükümlünün toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayacağı değerlendirilmesinin yapılması gerekmektedir.

Geri bırakma kararı üçüncü fıkra da belirlenen usule göre verilebilecektir.

Diğer taraftan, mevcut düzenlemede, raporda bir süre bulunmadığı takdirde üçer aylık dönemlerde hastalık değerlendirilmektedir. Değişiklikle, üç aylık süre, bir yıla çıkarılmaktadır.

Ayrıca, maddenin dördüncü fıkrasında, gebe olan veya doğurduğu tarihten itibaren altı ay geçmemiş bulunan kadınların hapis cezasının infazının geri bırakılacağı düzenlenmiştir. Tasarının çerçeve 5 inci maddesiyle, Kanunun 51 inci maddesinde yapılması öngörülen düzenlemeyle, hükümlü ve tutuklulara ödül olarak eş görüşmesi imkânı getirilmektedir. Bunun sonucu olarak, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yer alan suçlardan mahkûm olanlardan kapalı ceza infaz kurumuna girdikten sonra gebe kalanların hapis cezalarının geri bırakılmamasına yönelik bir düzenleme yapılmaktadır. Bu kişilerin cezası, ceza infaz kurumlarında kendileri için düzenlenen uygun yerlerde infaz edilecektir.

MADDE 3- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 17 ncı maddesinde düzenlenen, hükümlünün istemiyle infazın ertelenmesi şartlarından bazılarında değişiklik yapılmakta ve erteleme kapsamı genişletilmektedir.

Mevcut düzenlemede üç yıl ve daha az süreli hapis cezaları için öngörülen erteleme miktarı, kasten işlenen suçlardan üç yıl, taksirle işlenen suçlardan ise beş yıl veya daha az süreli hapis cezaları bakımından düzenlenmektedir. Altı aylık erteleme süresi, en fazla iki yıla çıkarılmaktadır. Erteleme, her defasında bir yılı geçmemek üzere, en fazla iki kez uygulanabilecektir. Erteleme yapılabilmesi için, hükümlünün çağrı üzerine gelmesi ve talep etmesi gerekmektedir. Erteleme kararı Cumhuriyet Başsavcılığınca verilecektir. Erteleme

süresi içinde hükümlü hakkında kasten işlenen bir suçtan dolayı kamu davası açılması hâlinde, Cumhuriyet Başsavcılığınca erteleme kararı kaldırılacak ve ceza derhal infaz olunacaktır. Ertelme imkânından; terör suçlarından mahkûm olanlar, örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlardan mahkûm olanlar, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlardan mahkûm olanlar, mükerrirlere özgü infaz rejimi uygulanmasına karar verilenler ve disiplin veya tazyik hapsine mahkûm olanlar faydalanamayacaktır.

Diğer yandan, mevcut düzenlemede, zorunlu ve çok ivedi hâllerde, Cumhuriyet Başsavcılığınca altı ayı geçmeyen sürelerle infaza ara verilebilmektedir. Değişiklikle, zorunlu ve çok ivedi hâller arasına; ana, baba, eş veya çocuklarının ölümü veya bu kişilerin sürekli hastalık veya malûllükleri nedeniyle ailenin ticari faaliyetlerinin yürütülebilmesinin imkânsız hâle gelmesi durumu da eklenmektedir.

MADDE 4- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmekte ve maddeye yeni bir fıkra eklenmektedir. Mevcut düzenlemeye göre, üç yıldan fazla hapis cezalarının infazı için doğrudan yakalama emri çıkarılmaktadır. Değişiklikle, üç yıllık sınır, kasten işlenen suçlar bakımından korunmakta, taksirle işlenen suçlar bakımından ise beş yıla çıkarılmaktadır.

Maddeye eklenmesi öngörülen üçüncü fıkra uyarınca adli para cezasından çevrilen hapsin infazında hükümlüye öncelikle çağrı kâğıdı gönderilecek, gelmediği takdirde yakalama emri çıkarılacaktır. Bu düzenlemeye göre adli para cezasının infazında hükümlüye önce ödeme emri gönderilecek, ödemediği takdirde çağrı kâğıdı gönderilecek, gelmediği takdirde yakalama emri çıkarılacaktır.

Maddede yapılan düzenlemeyle, açık ceza infaz kurumuna doğrudan gönderilen hükümlülerin durumları bakımından uyum sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 5- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Maddenin mevcut düzenlemesinde, ödüllendirmeye ilişkin hususlar Tüzüğe bırakıldığı için, ödüllendirme sistemi Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzükte ayrıntılı olarak düzenlenmiştir.

Değişiklikle, hükümlülere verilecek ödüllerin neler olduğu maddede saymak suretiyle belirlenmekte ve Tüzükte düzenlenen ödüllere ilaveten aile görüşmesi de eklenmektedir.

Kapalı ceza infaz kurumlarında bulunan evli hükümlülerin, eşleriyle ceza infaz kurumu görevlisinin yakın nezareti olmaksızın görüşme yapması, ödül olarak düzenlenmektedir. Hükümlüler, üç ayda bir, üç saatten yirmidört saate kadar görüşme yapabilecektir.

Diğer yandan, 5275 sayılı Kanunun 95 inci maddesine göre, açık ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülere, yılda üç kez yol hariç üç güne kadar izin verilebildiğinden, açık ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülere bu ödül verilmeyecektir.

Öte yandan, çocuk hükümlülerin de ana ve babasıyla personelin yakın nezareti olmaksızın aile görüşmesi yapması, ödül olarak düzenlenmektedir. Çocuk hükümlüler, ana ve babasıyla iki ayda bir, üç saatten yirmidört saate kadar aile görüşmesi yapabilecektir.

Ödüllendirme sisteminin usûl ve esasları ile bu ödüllerden yararlanmanın kapsam ve şartları suç türleri dikkate alınarak yönetmelikle belirlenecektir.

MADDE 6- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında değişiklikler yapılmaktadır. Maddenin üçüncü fıkrasının mevcut düzenlemesine göre, hükümlülerin kapalı ceza infaz kurumundan açık ceza infaz kurumuna veya açık ceza infaz kurumundan açık ceza infaz kurumuna nakilleri, kurum görevlilerinin gözetiminde yapılmaktadır. Değişiklikle, açık ceza infaz kurumuna ayrılan hükümlülerin kurum görevlisi olmaksızın kendilerinin açık ceza infaz kurumuna gitmeleri sağlanmaktadır. Hükümlünün, aynı il sınırları içinde bulunan ceza infaz kurumları arasındaki nakillerde aynı gün içinde,

farklı illerde bulunan ceza infaz kurumları arasındaki nakillerde ise kurum amirinin kırksekiz saati geçmeyecek şekilde belirleyeceği süre içinde nakledildiği açık ceza infaz kurumuna giriş yapması gerekmektedir. Ceza infaz kurumu amiri, hükümlünün nakledileceği ceza infaz kurumunun uzaklığı ile ulaşım koşullarını değerlendirmek suretiyle bu süreyi belirlemesi gerekmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan değişikliğe göre, görevli nezaretinde yapılan nakiller sırasında hükümlünün iase ve bedensel ihtiyaçları kurumca karşılanacak, diğer hâllerde ise hükümlü ihtiyaçlarını kendisi karşılayacaktır.

MADDE 7- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinin birinci fıkrasına çocuk hükümlüler için ziyaret süresinin bir saatten az olmayacağı ve bu sürenin üç saate kadar uzatılabileceği yönünde bir cümle eklenmektedir.

MADDE 8- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılmakta ve ölüm veya hastalık nedeniyle hükümlüye verilen mazeret izinlerinde hükümlünün nerede kalacağı hususuna açıklık getirilmektedir.

MADDE 9- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 95 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Maddenin mevcut düzenlemesi uyarınca açık ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülere aileleriyle bağlarını sürdürmelerini veya güçlendirmelerini ve dış dünyaya uyumlarını sağlamak amacıyla yılda en çok üç kez izin verilebilmektedir. Tasarıyla 5275 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklik karşısında izin hakkının dörde çıkarılması için maddede değişiklik yapılmaktadır.

Diğer yandan, mevcut düzenlemede izin hakkının hangi aralıklarla kullanılacağı belirlenmemiştir. Yapılan değişiklikle izin hakkının kullanılma aralığı da belirlenmektedir.

MADDE 10- Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında değişiklik yapılmakta ve ölüm veya hastalık nedeniyle tutukluya verilen mazeret izinlerinde tutuklunun nerede kalacağı hususuna açıklık getirilmektedir.

MADDE 11- Maddeyle, 5275 sayılı Kanuna geçici 4 üncü madde eklenmektedir.

Mevzuatımızda infaz süresi; kapalı ceza infaz kurumunda geçirilen süre, açık ceza infaz kurumunda geçirilen süre ve koşullu salıverilme tarihi ile bihakkın tahliye tarihi arasındaki süre olmak üzere üç aşamadan oluşmaktadır.

Denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezaların infazı; belirli şartları taşıyan hükümlülerin, topluma uyum sağlamalarının kolaylaştırılması ve yeniden suç işleme risklerinin azaltılması için kişiye göre belirlenmiş denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle, koşullu salıverilme tarihinden belirli bir süre önce ceza infaz kurumundan salıverilmelerini ifade etmektedir.

5275 sayılı Kanunun 105/A maddesine göre, hükümlülerin dış dünyaya uyumlarını sağlamak, aileleriyle bağlarını sürdürmelerini ve güçlendirmelerini temin etmek amacıyla, açık ceza infaz kurumunda cezasının son altı ayını kesintisiz olarak geçiren ve koşullu salıverilmesine bir yıl veya daha az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin talebi hâlinde, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına, infaz hâkimi tarafından karar verilebilmektedir.

Açık ceza infaz kurumuna ayrılma şartları oluşmasına karşın, iradesi dışındaki bir nedenle açık ceza infaz kurumuna ayrılamayan veya bu nedenle kapalı ceza infaz kurumuna geri gönderilen iyi hâlli hükümlüler, açık ceza infaz kurumuna ayrılma şartlarının oluşmasından itibaren en az altı aylık sürenin geçmiş olması durumunda da aynı haktan yararlanabilmektedir.

Düzenlemeye göre, 105/A maddesinde aranan “altı aylık” şart, 31/12/2015 tarihine kadar uygulanmayacaktır.

MADDE 12- Yürürlük maddesidir.

MADDE 13- Yürütme maddesidir.

